

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Notyfikacje przewidziane w art. 37 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice („kodeks graniczny Schengen”)

Sankcje za niedozwolone przekraczanie granic zewnętrznych w miejscach innych niż przejścia graniczne lub w godzinach innych niż ustalone godziny otwarcia zgodnie z prawem krajowym – art. 4 ust. 3

(2008/C 18/01)

BELGIA

Kary te przewidziane są w art. 3 ustawy z dnia 25 kwietnia 2007 r. zmieniającej ustawę z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie wstępu na terytorium, pobytu, osiedlania się i powrotu cudzoziemców. Ustawa ta, wprowadzająca nowy art. 4a do ustawy z dnia 15 grudnia 1980 r., została opublikowana w Monitorze Belgijskim (*Moniteur Belge*) z dnia 10 maja 2007 r.

Zmiany te nie weszły jeszcze w życie. Artykuł 48 wspomnianej ustawy przewiduje, że powinny one wejść w życie z dniem ustalonym przez króla, ale najpóźniej pierwszego dnia trzynastego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostały opublikowane w Monitorze Belgijskim.

„Artykuł 4a

§ 1. Na granicach zewnętrznych w rozumieniu wiążących Belgię umów międzynarodowych o przekraczaniu granic zewnętrznych lub w rozumieniu prawodawstwa europejskiego wjazd i wyjazd z królestwa dopuszczalny jest jedynie na wyznaczonych przejściach granicznych, w ustalonych godzinach otwarcia, wyraźnie wskazanych na tych przejściach granicznych.

§ 2. Obywatele krajów trzecich mają obowiązek dobrowolnie okazać dokumenty podróży przy wjeździe lub wyjeździe z królestwa.

§ 3. Obywatel kraju trzeciego, który nie wywiąże się z obowiązku wymienionego w ust. 1, może zostać ukarany grzywną w wysokości 200 EUR, nałożoną przez ministra lub jego przedstawiciela.

Jeżeli niewywiązanie się z obowiązku wymienionego w § 1 wynika z zaniedbania przewoźnika, przewoźnik ten oraz obywatel kraju trzeciego wspólnie ponoszą odpowiedzialność za zapłatę grzywny.

Decyzja o nałożeniu grzywny wykonywana jest w trybie natychmiastowym, niezależnie od tego, czy wszczęto procedurę odwoławczą.

Osoba prawna ponosi odpowiedzialność cywilną za uiszczenie grzywny nałożonej na jej kierownictwo, pracowników lub pełnomocników.

Grzywnę można zapłacić, składając należną kwotę w *Caisse des Dépôts et Consignations*.

§ 4. Obywatel kraju trzeciego lub przewoźnik, który kwestionuje decyzję ministra lub jego przedstawiciela, składa wniosek na piśmie do sądu pierwszej instancji w ciągu miesiąca od doręczenia decyzji.

Jeżeli sąd pierwszej instancji uzna dopuszczalność i zasadność skargi, wpłacona lub zdeponowana grzywna podlega zwrotowi.

Sąd pierwszej instancji wydaje decyzję w terminie jednego miesiąca od złożenia odwołania na piśmie, o którym mowa w tiret pierwszym.

W decyzji o nałożeniu grzywny cytuje się tekst tiret pierwszego.

§ 5. Jeżeli obywatel kraju trzeciego lub przewoźnik nie zapłaci grzywny, decyzję właściwego przedstawiciela lub orzeczenie sądu pierwszej instancji, które stało się *res judicata*, przesyła się do *Administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines*, w celu wyegzekwowania grzywny.

§ 6. Jeżeli obywatel kraju trzeciego, przewoźnik lub jego przedstawiciel zdeponował kwotę grzywny w *Caisse des Dépôts et Consignations* i nie złożył odwołania do sądu pierwszej instancji w przewidzianym ustawowo terminie, zdeponowana kwota przechodzi na własność państwa”.

BUŁGARIA

Zgodnie z art. 279 ust. 1 kodeksu karnego „Każda osoba wjeżdżająca lub wyjeżdżająca z kraju przez przejście graniczne bez zezwolenia właściwych służb państwowych lub posiadająca takie zezwolenie, lecz przekraczająca granicę w miejscu do tego nieprzeznaczonym, podlega karze pozbawienia wolności do pięciu lat oraz karze grzywny w wysokości od stu do trzystu BGN”.

Recydywa stanowi okoliczność obciążającą. W przypadku recydywy za wykroczenie to grozi kara pozbawienia wolności od roku do sześciu lat oraz kara grzywny od stu do trzystu BGN.

REPUBLIKA CZESKA

Republika Czeska wprowadziła do swego ustawodawstwa sankcje za niedozwolone przekraczanie granic zewnętrznych w miejscach innych niż przejścia graniczne lub w godzinach innych niż ustalone godziny otwarcia. Sankcje są wymienione w § 157 ustawy nr 326/1999 Coll. o pobycie cudzoziemców na terytorium Republiki Czeskiej.

§ 157

1) Cudzoziemiec popełnia wykroczenie, jeżeli:

- a) przekracza granicę państwa w miejscu innym niż przejście graniczne;
- b) w niewłaściwy sposób korzysta z dokumentu podróży (§ 108), który został wydany innemu cudzoziemcowi, lub dokumentu podróży, który zostały wydany na mocy szczególnego przepisu prawa (§ 21);
- c) unika kontroli pobytowej lub granicznej;
- n) przekracza granicę państwa na przejściu granicznym w godzinach innych niż ustalone godziny otwarcia lub niezgodnie z przeznaczeniem przejścia granicznego.

2) Za wykroczenia wymienione w pkt 1) lit. a)–e) może zostać nałożona grzywna w wysokości do 10 000 CZK. Za wykroczenia wymienione w pkt 1) lit. f)–n) może zostać nałożona grzywna w wysokości do 5 000 CZK. Za wykroczenia wymienione w pkt 1) lit. o)–w) może zostać nałożona grzywna w wysokości do 3 000 CZK.

DANIA

Zgodnie z art. 38 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach wjazd do kraju i wyjazd z kraju, który nie przystąpił do Układu z Schengen, może mieć miejsce wyłącznie na wyznaczonych przejściach granicznych w określonych godzinach otwarcia.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 cudzoziemiec wjeżdżający do kraju bez poddania się kontroli paszportowej lub poza godzinami otwarcia przejścia granicznego podlega karze grzywny lub karze pozbawienia wolności do 6 miesięcy.

NIEMCY

§ 98 ust. 3 nr 2 w związku z § 13 ust. 1 i § 98 ust. 5 Ustawy o pobycie

§ 98 – Przepisy dotyczące grzywien

1) Sprzecznie z przepisami postępuje ten, kto w przypadkach wymienionych w § 95 ust. 1 nr 1 lub 2 lub ust. 2 nr 1 lit. b) postępuje niedbale.

2) Sprzecznie z przepisami postępuje ten, kto:

1. wbrew przepisom § 4 ust. 5 zdanie pierwsze nie posiada przy sobie dokumentu potwierdzającego,
2. wbrew przepisom § 13 ust. 1 zdanie drugie uchyla się od kontroli policyjnej przy przekraczaniu granicy, lub
3. wbrew przepisom § 48 ust. 1 lub § 48 ust. 3 zdanie pierwsze nie okazuje lub nie okazuje na czas, nie wręcza lub nie wręcza na czas bądź nie pozostawia lub nie pozostawia na czas przedmiotowego dokumentu.

3) Sprzecznie z przepisami postępuje ten, kto umyślnie lub przez zaniedbanie:

1. nie wywiązuje się z podlegającego wykonaniu obowiązku zgodnie z § 12 ust. 2 zdanie drugie lub § 12 ust. 4 bądź nie podporządkowuje się ograniczeniu możliwości przemieszczania się zgodnie z § 54a ust. 2 lub § 61 ust. 1 zdanie pierwsze,
2. wbrew przepisom § 13 ust. 1 wjeżdża lub wyjeżdża poza dopuszczonym przejściem granicznym lub poza ustalonymi godzinami pracy przejścia bądź nie posiada przy sobie paszportu lub dokumentu zastępczego w miejsce paszportu,
3. nie podporządkowuje się zarządzeniu zgodnie z § 46 ust. 1, § 54a ust. 1 zdanie drugie, § 54a ust. 3 lub § 61 ust. 1 zdanie drugie,
- 3a. wbrew przepisom § 54a ust. 1 zdanie pierwsze nie stawia się, nie stawia się w sposób zgodny z przepisami lub nie stawia się na czas,
4. wbrew przepisom § 80 ust. 4 nie składa jednego z określonych tam wniosków, lub
5. Nie podporządkowuje się rozporządzeniu prawnemu zgodnie z § 99 ust. 1 nr 7 lub 10, w zakresie, w jakim rozporządzenie takie w przypadku określonych znamion czynu przestępczego odsyła do niniejszego przepisu dotyczącego grzywien.

4) W przypadkach określonych w ust. 2 nr 2 i ust. 3 nr 2 próba działania niezgodnie z przepisami może podlegać karze.

5) Działanie niezgodnie z przepisami w przypadkach określonych w ust. 2 nr 2 może podlegać karze grzywny w kwocie do 5 000 EUR; w przypadkach określonych w ust. 1 i 2 nr 1 i 3 oraz w ust. 3 nr 2 karze grzywny w kwocie do 3 000 EUR, a w pozostałych przypadkach karze grzywny do 1 000 EUR.

6) Artykuł 31 ust. 1 Konwencji dotyczącej statusu uchodźców pozostaje bez uszczerbku.

§ 13 – Przekraczanie granicy

1) Wjazd na terytorium Republiki Federalnej oraz wyjazd z jej terytorium są dozwolone jedynie na dopuszczonych przejściach granicznych i w ciągu ustalonych godzin pracy, chyba że na mocy innych przepisów prawnych lub uzgodnień między państwowych przewidziano wyjątki. Przy wjeździe oraz wyjeździe cudzoziemcy są obowiązani do posiadania uznanego i ważnego paszportu lub dokumentu zastępczego w miejsce paszportu zgodnie z § 3 ust. 1 oraz do poddania się kontroli policyjnej przy przekraczaniu granicy.

2) Uznaje się, że cudzoziemiec wjechał na terytorium Republiki Federalnej dopiero wtedy, gdy na dopuszczonym przejściu granicznym przekroczył granicę i przeszedł przez przejście graniczne. W przypadku gdy przed decyzją w sprawie wydalenia (§ 15 niniejszej ustawy, § § 18, 18a Ustawy o procedurze przyznawania azylu) lub w trakcie przygotowywania, zapewniania i wykonywania tego środka organy odpowiedzialne za kontrolę policyjną przy przekraczaniu granicy zezwalają na tymczasowe przekroczenie przez cudzoziemca granicy w określonym celu, nie ma miejsca wjazd w rozumieniu zdania pierwszego, o ile organy te mają możliwość kontrolowania pobytu danego cudzoziemca. W pozostałych przypadkach za wjazd cudzoziemca na terytorium Republiki Federalnej uznaje się moment przekroczenia granicy.

ESTONIA

Niedozwolone przekroczenie granicy państwa lub czasowej linii granicznej Republiki Estońskiej podlega karze z art. 258 kodeksu karnego (opublikowanego w Riigi Teataja (Dziennik Ustaw) I 2001, 61, 364; 2007, 2, 7).

Kodeks karny

§ 258. Niedozwolone przekroczenie granicy państwa lub czasowej linii granicznej Republiki Estońskiej

(1) Niedozwolone przekroczenie granicy państwa lub czasowej linii granicznej Republiki Estońskiej, jeśli do niego doszło:

- 1) ze zlekceważeniem znaku stop lub polecenia wydanego przez urzędnika straży granicznej;
- 2) w grupie;
- 3) w środku transportu w miejscu nieprzeznaczonym do przekraczania granicy;
- 4) i na popełniającego ten czyn nałożono już karę za takie samo przestępstwo;

podlega karze grzywny lub pozbawienia wolności na okres do jednego roku.

(2) Ten sam czyn, jeśli został popełniony:

- 1) z użyciem przemocy; lub
- 2) spowodował poważne uszkodzenie zdrowia;

podlega karze pozbawienia wolności na okres od 4 do 12 lat.

Za pogwałcenie reżimu granicznego oraz niedozwolone przekroczenie granicy państwa lub czasowej linii granicznej Republiki Estońskiej przewidziane są sankcje w art. 17 i art. 17 Ustawy o granicach państwa (opublikowanej w Riigi Teataja (Dziennik Ustaw) I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191):

Artykuł 17. Pogwałcenie reżimu granicznego

Pogwałcenie reżimu granicznego podlega karze grzywny do 200 jednostek grzywny.

Artykuł 17. Niedozwolone przekroczenie granicy państwa lub czasowej linii granicznej Republiki Estońskiej

Niedozwolone przekroczenie granicy państwa lub czasowej linii granicznej Republiki Estońskiej podlega karze grzywny do 200 jednostek grzywny.

GRECJA

Artykuł 83 ustawy nr 3386/2005 przewiduje sankcje za niedozwolone przekroczenie granicy. Obywatele państw trzecich, którzy wjadą lub próbują wjechać na terytorium Grecji bez uprzedniego dopełnienia formalności prawnych, podlegają karze pozbawienia wolności na okres co najmniej trzech miesięcy i karze grzywny w wysokości 1 500 EUR.

HISZPANIA

Prawo hiszpańskie reguluje takie sytuacje i przewiduje odpowiednie sankcje w następujących zapisach.

1) *Cudzoziemcy zatrzymani podczas próby nielegalnego wjazdu do kraju w niedozwolonym miejscu lub poza ustalonymi godzinami otwarcia przejścia granicznego.*

W takich przypadkach art. 58 ustawy organicznej nr 14/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. zmieniającej ustawę organiczną nr 4/2000 z dnia 11 stycznia 2000 r. o prawach i wolnościach cudzoziemców w Hiszpanii oraz ich integracji społecznej, zmienioną ustawą organiczną nr 8/2000 z dnia 22 grudnia 2000 r., przewiduje wydalenie jako karę stosowaną względem cudzoziemców próbujących wjechać do kraju nielegalnie w rozumieniu art. 157 ust. 1(B) dekretu królewskiego nr 2393/2004, to znaczy względem cudzoziemców zatrzymanych na granicy lub w jej pobliżu.

Wydalenie cudzoziemców polega na przeniesieniu tych osób z powrotem do ich kraju pochodzenia lub kraju, z którego przybyli, na podstawie procedury administracyjnej odmiennej i szybszej od procedury stosowanej w przypadku deportacji.

2) *Cudzoziemcy, którzy nielegalnie przekroczyli granicę i zostali zatrzymani na terytorium Hiszpanii*

Zgodnie z art. 53 ustawy organicznej nr 14/2003 czyn ten podlega karze deportacji z terytorium Hiszpanii na podstawie art. 57 tej ustawy.

FRANCJA

Francuskie przepisy dotyczące tych sankcji zawarte są w art. L. 621-1, L. 621-2 oraz R. 621-1 CEDESA (*Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile*), które generalnie dotyczą przypadków niespełnienia przez obywateli państw trzecich warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Francji.

Przepisy te przewidują karę rocznego pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 3 750 EUR. Ponadto cudzoziemiec z wyrokiem skazującym maksymalnie przez rok może podlegać zakazowi wjazdu na terytorium kraju.

WŁOCHY

Ustawa z dnia 24 lipca 1930 r. nr 1278 w art. 1 przewiduje kary dla osób opuszczających kraj poza wyznaczonymi przejściami granicznymi w celu uniknięcia kontroli mimo posiadania paszportu lub dokumentu równoważnego.

Ustawa nr 1185/67 regulująca kwestie paszportowe przewiduje w art. 24 sankcje administracyjne dla osób opuszczających terytorium kraju bez ważnego paszportu lub innego dokumentu równoważnego (wyjazd nielegalny).

Artykuł ten przewiduje dwie okoliczności obciążające:

- wyjazd bez ważnych dokumentów w przypadku odmowy wydania lub cofnięcia paszportu,
- wyjazd bez ważnych dokumentów w przypadku niespełnienia warunków wjazdu przez tę osobę, co podlega karze aresztu lub sankcji administracyjnej.

CYPR

Ustawa o cudzoziemcach i imigrantach (L.178 (I)/2004), Cap. 105, w art. 19 ust. 2 stanowi, że każdy imigrant wjeżdżający nielegalnie do Republiki Cypryjskiej popełnia przestępstwo i podlega karze pozbawienia wolności na okres do trzech lat lub grzywny do pięciu tysięcy funtów lub zarówno karze pozbawienia wolności, jak i karze grzywny, chyba że udowodni, iż:

- a) legalnie przybył do Republiki, zanim wspomniana ustawa weszła w życie;
- b) po przybyciu do Republiki na pokładzie samolotu oraz niebędąc uprzednio nielegalnym imigrantem, kierował się do najbliższego pracownika kontroli paszportowej;
- c) ma zezwolenie na pobyt w Republice wydane na mocy wspomnianej ustawy lub innych przepisów prawa; lub
- d) po wygaśnięciu lub uchyleniu tego zezwolenia nie miał możliwości opuszczenia Republiki.

ŁOTWA

Za naruszenie granicy państwa, obszaru granicznego, terenów przygranicznych, kontroli granicznej lub przejścia granicznego art. 194 Kodeksu wykroczeń administracyjnych Republiki Łotewskiej przewiduje pouczenie lub nałożenie kary grzywny w wysokości do 150 LVL lub zastosowanie aresztu administracyjnego do 15 dni.

Za próbę niedozwolonego przekroczenia granicy państwa grozi kara grzywny w wysokości od 50 do 250 LVL.

Artykuł 284 Kodeksu karnego Republiki Łotewskiej przewiduje, że osobie umyślnie przekraczającej granicę państwa nielegalnie, jeżeli czyn ten zostanie powtórzony w ciągu roku, grozi kara pozbawienia wolności na okres do trzech lat, kara zatrzymania w areszcie lub kara grzywny do wysokości sześćdziesięciokrotności minimalnej płacy miesięcznej.

LITWA

Sankcje za niedozwolone przekroczenie granicy obejmują zależnie od wagi przestępstwa: karę grzywny od 250 do 500 LTL lub karę pozbawienia wolności do 2 lat.

Jeżeli niedozwolone przekroczenie granicy państwa jest związane z przemytem osób, kara może wynieść zależnie od wagi przestępstwa do 10 lat pozbawienia wolności.

Wyciąg z Kodeksu wykroczeń administracyjnych Republiki Litewskiej

Artykuł 205 ust. 2. Niedozwolone przekroczenie granicy państwa z powodu zaniedbania

Za niedozwolone przekroczenie granicy z powodu zaniedbania grozi kara grzywny w wysokości od 250 do 500 LTL.

Wyciąg z kodeksu karnego

Artykuł 291. Niedozwolone przekroczenie granicy państwa

1. Osoba, która przekroczyła granicę państwa nielegalnie, podlega karze grzywny, aresztu lub pozbawienia wolności do 2 lat.
2. Cudzoziemiec, który wjechał do Republiki Litewskiej nielegalnie w celu ubiegania się o azyl, nie podlega odpowiedzialności karnej wymienionej w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Cudzoziemiec, który popełnił czyn wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu w celu nielegalnego wjazdu do państwa trzeciego z terytorium Republiki Litewskiej, nie podlega odpowiedzialności karnej wymienionej w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli zgodnie z procedurą opuszcza Republikę Litewską i wjeżdża do kraju, z którego terytorium nielegalnie przekroczył granicę Republiki Litewskiej lub do kraju, którego jest obywatelem.

Artykuł 292. Nielegalny przemyt osób przez granicę państwa

1. Osoba, która nielegalnie przewiozła cudzoziemca niemającego stałego miejsca zamieszkania w Republice Litewskiej przez granicę Republiki Litewskiej lub umożliwiła transport lub ukryła na terytorium Republiki Litewskiej cudzoziemca, który nielegalnie przekroczył granicę Republiki Litewskiej, podlega karze grzywny, aresztu lub pozbawienia wolności do 6 lat.

2. Osobie, która popełniła czyn określony w ust. 1 niniejszego artykułu z przyczyn haniebnych lub powodując zagrożenie dla życia, grozi kara pozbawienia wolności do 8 lat.

3. Osoba zajmująca się organizacją czynów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu podlega karze pozbawienia wolności na okres od 4 do 10 lat.

4. Osoba prawna ponosi odpowiedzialność za czyny wymienione w niniejszym artykule.

LUKSEMBURG

Ponieważ jedyną granicą zewnętrzną Luksemburga jest lotnisko, Luksemburg nie stosuje sankcji w związku z tą kwestią.

WĘGRY

Osoby, które wjeżdżają na terytorium kraju nielegalnie, popełniają wykroczenie administracyjne.

Sankcje w postaci wydalenia i zakazu wjazdu i pobytu lub niezależnego zakazu wjazdu i pobytu można nałożyć na cudzoziemca, który złamał lub próbował złamać zasady wjazdu i wyjazdu z kraju, jako sankcje administracyjne w ramach procedury monitorowania cudzoziemców.

Ponadto cudzoziemcowi, który bez zezwolenia lub w nielegalny sposób przekroczył granicę Republiki Węgierskiej, może grozić grzywna w wysokości do 100 000 HUF nałożona przez władze zajmujące się wykroczeniami administracyjnymi. Poza tym pobyt wydalonego cudzoziemca na terytorium Węgier bez zezwolenia kwalifikuje się jako wykroczenie podlegające karze pozbawienia wolności na okres do jednego roku na mocy kodeksu karnego.

Ustawodawstwo związane z tą kwestią:

- Ustawa XXXIX z 2001 r. o wjeździe i pobycie cudzoziemców, art. 32 ust. 2 lit. a),
- Ustawa IV z 1978 r. kodeks karny, art. 214,
- Dekret rządowy nr 218/1999 w sprawie wykroczeń administracyjnych, art. 22 ust. 1.

Osoby, które są zaangażowane w nielegalny wjazd/wyjazd z kraju, pomagają w tym procederze lub ułatwiają go, popełniają przestępstwo.

Ułatwianie niedozwolonego przekroczenia granicy jest przestępstwem i podlega karze pozbawienia wolności na okres do 3 lat.

Osobie ułatwiającej niedozwolone przekroczenie granicy w celu czerpania korzyści finansowych lub popełniającej ten czyn w stosunku do więcej niż jednej osoby grozi kara pozbawienia wolności na okres do 5 lat.

Osobie, która ułatwia niedozwolone przekroczenie granicy z zastosowaniem niehumanitarnego traktowania lub jest uzbrojona lub pomaga w nielegalnym przekroczeniu granicy w sposób noszący znamiona działalności gospodarczej, grozi kara pozbawienia wolności na okres od 2 do 8 lat.

Przygotowywanie ułatwień do niedozwolonego przekroczenia granicy jest także przestępstwem i podlega karze pozbawienia wolności na okres do 2 lat.

Wydalenie w związku z monitorowaniem cudzoziemca zostanie nakazane w przypadku cudzoziemca, który organizuje lub ułatwia nielegalny wjazd lub wyjazd (przekroczenie granicy) lub pobyt osób lub grup, lub jest zaangażowany w przemyt osób, a także cudzoziemca, którego wjazd i pobyt stanowi złamanie prawa lub zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego.

Ustawodawstwo związane z tą kwestią:

- Ustawa IV z 1978 r. kodeks karny, art. 218 – Przemyt ludzi.

MALTA

Należy zwrócić uwagę, że art. 5 ust. 1 ustawy imigracyjnej (Cap. 217) stanowi, iż:

„Osoby niemające prawa do wjazdu, wjazdu i zamieszkania, przejazdu lub tranzytu na mocy uprzednich artykułów mogą nie otrzymać zezwolenia na wjazd, a jeżeli wylądują lub będą przebywać na Malcie bez zgody głównego urzędnika imigracyjnego, staną się nielegalnymi imigrantami”.

Ponadto art. 32 ustawy imigracyjnej stanowi, że:

„Osoba, która naruszy dowolny przepis tej ustawy, a której nie uznano w związku z tym za winną popełnienia przestępstwa z tytułu jakiegokolwiek innego artykułu tej ustawy, jest winna przestępstwa i po wyroku skazującym sądu pokoju zapłaci grzywnę w wysokości do 5 000 MTL lub zostanie skazana na karę pozbawienia wolności na okres do 2 lat lub zarówno na karę grzywny, jak i karę pozbawienia wolności, chyba że taki czyn podlega wyższej karze na mocy innego przepisu prawa”.

NIDERLANDY

Artykuł 108 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w związku z art. 46 ust. 2 stanowi, że naruszenia lub czyny sprzeczne z prawem podlegają karze pozbawienia wolności na okres do sześciu miesięcy lub karze grzywny z kategorii 2. Grzywny z kategorii 4 wynoszą do 16 750 EUR.

Wymóg przekroczenia granicy na przejściu granicznym zawarty jest w art. 4 ust. 4 dekrety o cudzoziemcach [*Vreemdelingenbesluit*].

Artykuł 108 ust. 1, 2 oraz 3 ustawy o cudzoziemcach z 2000 r.

1. Naruszenie przepisów art. 5 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 46 ust. 2 (preambuły oraz lit. b)), czyny sprzeczne z art. 56 ust. 1, niewykonanie obowiązków zawartych w art. 6 ust. 1, art. 54, art. 55, art. 57 ust. 1, art. 58 ust. 1 lub art. 65 ust. 3 podlegają karze pozbawienia wolności na okres do sześciu miesięcy lub karze grzywny z kategorii 2.
2. Naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 lub art. 4 ust. 2 podlega karze pozbawienia wolności na okres do sześciu miesięcy lub karze grzywny z kategorii 4.
3. Czyny wymienione w ust. 1 i 2 są traktowane jako przestępstwa.

AUSTRIA

Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2, a także dla swoich zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej, art. 4 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen nakłada na państwa członkowskie obowiązek wprowadzenia sankcji za niedozwolone przekraczanie granic zewnętrznych w miejscach innych niż przejścia graniczne lub w godzinach innych niż ustalone godziny otwarcia zgodnie z prawem krajowym. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

§ 120 austriackiej ustawy federalnej o rozmieszczeniu policji do spraw cudzoziemców, o wydawaniu dokumentów cudzoziemcom oraz o wydawaniu dokumentów wjazdu (ustawa o policji do spraw cudzoziemców z 2005 r. – FPG), austriacki federalny dziennik ustaw I nr 100/2005

Nielegalny pobyt

- 1) Każdy cudzoziemiec, który
  1. wjeżdża na terytorium Federalnej Republiki Austrii nielegalnie lub
  2. przebywa na terytorium Federalnej Republiki Austrii nielegalnie,

popelnia wykroczenie administracyjne i podlega karze grzywny w wysokości do 2 180 EUR lub, w przypadku braku płatności w terminie, karze pozbawienia wolności na okres do trzech tygodni. Miejsce przekroczenia granicy lub ostatnie znane miejsce zamieszkania uważane jest za

miejsce popełnienia wykroczenia. Jeżeli wjazdu dokonano przy pomocy środków transportu publicznego, miejscem popełnienia wykroczenia jest najbliższe miejsce, gdzie według rozkładu jazdy firmy przewozowej możliwe jest opuszczenie publicznego środka transportu.

2) Każdy, kto popełni wykroczenie wymienione w ust. 1 i w przeszłości był karany na mocy ostatecznego i wiążącego orzeczenia za podobne wykroczenie, podlega karze grzywny w wysokości do 4 360 EUR lub, w przypadku braku płatności w terminie, karze pozbawienia wolności na okres do sześciu tygodni.

3) Wykroczenie administracyjne określone w ust. 1 oraz 2 nie zachodzi,

1. jeżeli możliwy był wyjazd z kraju do innego kraju, do którego niedozwolona jest deportacja (§ 50);
2. jeżeli cudzoziemiec otrzymał status deportowanego;
3. jeżeli obywatele państw trzecich bez wizy przebywają w Austrii czasowo lub
4. jeżeli cudzoziemiec nie może korzystać z wolności osobistej.

4) Sankcje z ust. 1 oraz 2 wykluczają jakiegokolwiek sankcje w związku z wykroczeniem administracyjnym popełnionym z tytułu ust. 1 pkt 1 w tym samym czasie.

5) Wykroczenie administracyjne wskazane w ust. 1 nie zachodzi, jeżeli cudzoziemiec złożył wniosek o ochronę międzynarodową i przyznano mu prawo do azylu lub prawo do ochrony uzupełniającej w Austrii. Procedura kar administracyjnych podlega zawieszeniu w na czas trwania procedury azylowej.

§ 16 austriackiej ustawy federalnej regulującej sposób przeprowadzania kontroli paszportowej na przejściach granicznych (ustawa o kontroli granicznej – GrekoG), austriacki federalny dziennik ustaw nr 1996/435 w wersji z austriackiego federalnego dziennika ustaw nr 2004/151:

Przepisy karne

- 1) Kto
  1. bezprawnie usuwa, ukrywa lub zmienia jakiegokolwiek znak wymieniony w § 5 lub
  2. przekracza granicę niezgodnie z przepisami § 10 lub
  3. podlega kontroli granicznej i unika tej kontroli lub
  4. zamierza przekroczyć lub przekroczył granicę, na której ma miejsce kontrola graniczna, niezgodnie z trasą wyznaczoną do przekroczenia granicy lub
  5. mimo upomnienia odmawia udzielenia informacji dotyczących tego, czy zamierza przekroczyć lub przekroczył granicę, lub udzieli nieprawdziwej informacji lub

6. mimo wezwania do powstrzymania się od takiego działania postępuje niezgodnie z przepisami § 11 ust. 2 i 3, a tym samym ponosi odpowiedzialność za zakłócenie kontroli granicznej lub opóźnienia w ruchu środka transportu poruszającego się zgodnie z rozkładem jazdy,

pod warunkiem że czyn nie spełnia przesłanek przestępstwa karnego podległego właściwości sądów lub nie podlega na mocy innego przepisu prawa takiej samej lub wyższej karze, popełnia wykroczenie administracyjne i podlega sankcjom regionalnych władz administracyjnych lub, w zakresie uprawnień policji federalnej, karze grzywny w wysokości do 2 180 EUR lub karze pozbawienia wolności na okres do sześciu tygodni. Z wyjątkiem przypadków wymienionych w pkt 5 i 6 sam zamiar podlega sankcjom.

2) Ustęp 1 pkt 5 nie dotyczy osób zobowiązanych do udzielenia informacji, które odmówiły udzielenia informacji lub udzieliły nieprawdziwej informacji, ponieważ w przeciwnym razie obciążąłyby same siebie w związku z czynem zabronionym pod groźbą kary.

POLSKA

W Polsce takie sankcje są wprowadzone i określone w art. 264 polskiego Kodeksu karnego. Są to sankcje dotyczące osób, które nielegalnie przekroczyły granicę Polski.

Osoby takie mogą podlegać karze grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

Kto przekracza granicę Polski nielegalnie, używając przemocy, groźby, podstępów lub we współdziałaniu z innymi osobami, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Kto organizuje innym osobom przekraczanie wbrew przepisom granicy Polski, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat.

PORTUGALIA

Artykuł 9 dekretu z mocą ustawy nr 244/98 z dnia 8 sierpnia 1998 r. stanowi, że: „Kto wjeżdża na terytorium Portugalii lub je opuszcza, ma obowiązek przekroczenia granicy na wyznaczonym w tym celu przejściu oraz w godzinach otwarcia, bez uszczerbku dla postanowień o swobodnym przepływie osób zawartych w Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen”.

Artykuł 136 ust. 1 tegoż dekretu stanowi, że: „wjazd cudzoziemców na terytorium Portugalii niezgodnie z art. 9 jest nielegalny”.

Artykuł 148 ust. 2 stanowi, że: „niestosowanie się do art. 9 podlega karze grzywny w wysokości od 200 do 400 EUR”.

RUMUNIA

Artykuł 70 ust. 1 GEO nr 105/2001 w sprawie rumuńskiej granicy państwa stanowi, że:

„Wjazd lub wyjazd z kraju przez nielegalne przekroczenie granicy państwa jest przestępstwem i podlega karze pozbawienia wolności na okres od 3 miesięcy do 2 lat.

Jeżeli wyżej wymieniony czyn został popełniony z zamiarem uniknięcia kary, podlega on karze pozbawienia wolności na okres od 6 miesięcy do 3 lat. Karalna jest także próba popełnienia takiego czynu”.

SŁOWENIA

Wjazd na terytorium Republiki Słowenii jest uznawany za nielegalny w przypadku, gdy cudzoziemiec:

- wjeżdża do kraju pomimo odmowy wjazdu,
- unika kontroli granicznej,
- używa wymaganego przy wjeździe dokumentu podróży lub innego dokumentu, który należy do innej osoby, jest sfałszowany lub zmieniony w inny sposób lub udziela nieprawdziwych informacji służbom kontroli granicznej (art. 11 Ztuj).

Zgodnie z art. 98 Ztuj cudzoziemcy popełniający przestępstwo poprzez nielegalny wjazd na terytorium Republiki Słowenii podlegają karze grzywny w wysokości od 20 000 do 100 000 SIT (od 83,46 do 417,29 EUR).

Osoba fizyczna popełniająca przestępstwo poprzez przekroczenie granicy poza przejściem granicznym lub niezgodnie z przeznaczeniem przejścia granicznego, poza godzinami otwarcia lub obszarem przejścia granicznego (art. 43 ust. 1 tiret trzecie, Ustawa o kontroli granic państwa, Ur. l. RS nr 20/2004) podlega karze grzywny w wysokości co najmniej 100 000 SIT (417,29 EUR).

Pomaganie cudzoziemcom w niedozwolonym przekraczaniu granicy, przejeździe lub pobycie

Osobom, które umożliwiają cudzoziemcowi wjazd, pobyt lub przejazd przez terytorium Republiki Słowenii lub pomagają w tym cudzoziemcowi, nie wolno działać sprzecznie z literą ustawy regulującej warunki wjazdu, pobytu lub przejazdu cudzoziemców przez terytorium Republiki Słowenii (art. 13a i 13b Ztuj).

Osoby, które umożliwiają, pomagają lub zamierzają umożliwiać cudzoziemcowi wjazd, pobyt lub przejazd przez terytorium Republiki Słowenii lub mu w tym pomagać w sposób niezgodny z powyższym akapitem, podlegają karze grzywny w wysokości od 100 000 do 240 000 SIT (od 417,20 do 1 001,50 EUR).

Osoby prawne, które łamią prawo w sposób określony powyżej, podlegają karze grzywny w wysokości od 500 000 do 1 000 000 SIT (od 2 086,46 do 4 172,93 EUR), a osoba odpowiedzialna w ramach osoby prawnej podlega karze grzywny w wysokości od 150 000 do 300 000 SIT (od 625,94 do 1 251,88 EUR).

SŁOWACJA

Zgodnie z art. 76 ustawy nr 48/2002 Coll. o pobycie cudzoziemców na terytorium państwa niedozwolone przekraczanie granicy państwa uważa się za przestępstwo podlegające karze grzywny do wysokości 50 000 SKK (art. 76 ust. 2). Cudzoziemiec, który wjechał na terytorium Republiki Słowackiej nielegalnie, zostanie wydalony administracyjnie przez policję i nie otrzyma zgody na ponowny wjazd przez okres od roku do pięciu lat (art. 57 ust. 1 ustawy o pobycie cudzoziemców na terytorium państwa).

Dnia 1 stycznia 2006 r. weszła w życie ustawa nr 300/2005 Coll. (kodeks karny). Artykuł 354 tej ustawy (przekroczenie granicy państwa z użyciem przemocy) stanowi, że: „Kto przekroczy granicę państwa z użyciem przemocy lub groźby przemocy, podlega karze pozbawienia wolności na okres od trzech do ośmiu lat”.

Artykuł 357 kodeksu karnego stanowi, że: „Kto wjedzie na terytorium Republiki Słowackiej drogą powietrzną niezgodnie z przepisami międzynarodowego prawa lotniczego, podlega karze pozbawienia wolności na okres od sześciu miesięcy do trzech lat”.

Artykuł 355 kodeksu karnego przewiduje karę dla osób zajmujących się przemytem ludzi:

- kto organizuje niedozwolone przekraczanie granicy państwa, podlega karze pozbawienia wolności na okres od roku do pięciu lat (art. 355 ust. 1),
- kto organizuje niedozwolone przekraczanie granicy państwa w celu czerpania korzyści finansowych lub materialnych lub kto wytwarza, zamawia, dostarcza lub posiada sfałszowany dokument podróży lub tożsamości na potrzeby niedozwolonego przekraczania granicy państwa, podlega karze pozbawienia wolności na okres od trzech do ośmiu lat (art. 355 ust. 2),
- czyny, w przypadku których kara nałożona za popełnienie wyżej wymienionych czynów może zostać zwiększona (do dwudziestu lat pozbawienia wolności), określono w art. 355 ust. 3–5.

FINLANDIA

Zmieniony kodeks karny Finlandii (39/1889) w art. 7 Przystępstwa graniczne (563/1998) stanowi, że:

- 1) Kto:
  - 1) przekracza granicę Finlandii bez ważnego paszportu lub innego dokumentu podróży lub inaczej niż w legalnym

miejscu wyjazdu lub przyjazdu lub sprzecznie z przepisami ustawy, lub kto podejmuje taką próbę;

- 2) w inny sposób łamie zasady przekraczania granicy;
- 3) lub bez zezwolenia przebywa na obszarze przygranicznym, przemieszcza się po nim lub popełnia na nim czyny niedozwolone, jak określono w Ustawie o obszarze przygranicznym (403/1947),

podlega karze grzywny lub karze pozbawienia wolności na okres do jednego roku za popełnienie przestępstwa granicznego.

- 2) Cudzoziemiec, który otrzymał zakaz wjazdu lub został deportowany w związku z czynem wymienionym w ust. 1, lub cudzoziemiec, który ubiega się o azyl w Finlandii lub zezwolenie na pobyt jako uchodźca, nie podlega karze za popełnienie przestępstwa granicznego. Cudzoziemiec, który popełnił czyn wymieniony w ust. 1, ponieważ stał się ofiarą przemytu ludzi określonego zgodnie z art. 25 ust. 3 lub art. 25 ust. 3a, również nie podlega karze za popełnienie przestępstwa granicznego (650/2004).

Artykuł 7a – *Drobne wykroczenia graniczne* (756/2000)

- 1) Jeżeli przestępstwo graniczne, ze względu na krótkotrwałość niedozwolonego pobytu lub przejazdu, charakter czynu lub inne okoliczności, zostaje w całości uznane za wykroczenie drobne, to osoba popełniająca takie wykroczenie podlega karze grzywny za *drobne wykroczenie graniczne*.
- 2) Przepisy art. 7 ust. 2 odnoszą się również do czynów wymienionych w ust. 1.

SZWECJA

Sankcje są określone w art. 20 § 4 ustawy o cudzoziemcach.

§ 4. Cudzoziemiec, który umyślnie przekracza granicę zewnętrzną w niedozwolony sposób w rozumieniu Układu z Schengen, podlega karze grzywny lub pozbawienia wolności na okres do jednego roku.

ISLANDIA

Ogólny przepis zawarto w art. 57 Ustawy o cudzoziemcach nr 96/2002.

Zgodnie z ust. 1 kara grzywny lub pozbawienia wolności na okres do sześciu miesięcy grozi m.in. osobie, która umyślnie lub w wyniku zaniedbania łamie przepisy ustawy lub inne zasady, zakazy, nakazy lub warunki obowiązujące na mocy ustawy. Sankcje za niedozwolone przekroczenie granicy zewnętrznej w miejscach innych niż przejścia graniczne lub w czasie innym niż ustalone godziny otwarcia oparte są na tych przepisach. Te i inne sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasające.

NORWEGIA

W Norwegii kwestia ta została uregulowana w ustawie imigracyjnej (Ustawa o wjeździe cudzoziemców do Królestwa Norwegii i ich obecności w kraju z dnia 24 czerwca 1988 r. nr 64), w art. 47 ust. 1 lit. a), por. art. 23 ust. 2, oraz w ustawie o ochronie granicy państwowej (Ustawa o różnych środkach znakowania i ochrony granicy z dnia 14 lipca 1950 r. nr 2) w art. 4, por. art. 3 ust. 1 nr 3, por. rozporządzenie z dnia 7 listopada 1950 r. nr 4, art. 4 lit. c).

Artykuł 47 ust. 1 ustawy imigracyjnej dotyczący *kar* stanowi:

„Karze grzywny lub karze pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy lub obu karom łącznie podlega, kto:

- a) umyślnie bądź nieumyślnie narusza niniejszą ustawę lub przepisy, zakazy, nakazy lub warunki ustanowione zgodnie z ustawą (...).”

Artykuł 23 ust. 2 ustawy imigracyjnej odnośnie do *przekraczania granicy i kontroli granicznej* stanowi:

„Wjazd i wyjazd odbywa się na ustalonych przejściach granicznych, o ile prawo nie stanowi inaczej (...).”

Kary zgodnie z ustawą o ochronie granicy państwowej

Kary zostały uregulowane w art. 4 ustawy o ochronie granicy państwowej. Przepis stanowi:

„Kto umyślnie lub nieumyślnie narusza przepisy ustanowione zgodnie z ustawą lub współdziała w ich naruszaniu, podlega

karze grzywny lub pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający trzech miesięcy, o ile nie mają zastosowania surowsze przepisy.

Usiłowanie popełnienia wspomnianego wykroczenia jest karane tak samo jak jego popełnienie.

Ponowne naruszenie, zbieg działań określonych w ustępie pierwszym lub wystąpienie okoliczności obciążających podlega karze grzywny lub pozbawienia wolności na okres nieprzekraczający roku”.

Artykuł 3 ust. 1 nr 3 ustawy o ochronie granicy państwowej stanowi:

„Król może w odniesieniu do całości lub części granicy wprowadzić przepisy zakazujące:

(...)

3. Przekraczania granicy drogą lądową, morską lub powietrzną bez zgody właściwych władz (...).”

Artykuł 4 lit. c) rozporządzenia w sprawie różnych kwestii dotyczących granicy z dnia 7 listopada 1950 r. nr 4, wydanego zgodnie z wyżej wymienioną ustawą, stanowi:

„Na lub przy granicy między Norwegią a Związkiem Radzieckim (Rosją) zakazuje się:

(...)

- b) przekraczania granicy drogą lądową, morską lub powietrzną bez zgody Komisarza Granicy Norweskiej ds. granicy norwesko-radzieckiej (rosyjskiej) (...).”